

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τίς, καὶ τὰ κάλλιστα ἔχων πλεονεκτήματα καὶ ὑπέροχον ἀξίαν, δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἀχρηστίας ἑαυτοῦ, ὅταν σκεφθῆ ὅτι ἀποθνήσκων ἀφίνει κόσμον, ὅστις οὐδαμῶς αἰσιλάνεται τὴν ἔλλειψίν του, καὶ ἐν ᾧ εὐρίσκονται τοσοῦτοι ἵνα τὴν ἀντικαταστήσωσιν;

* * * Ἐὰν σύνηθες εἶνε νὰ συγκινώμεθα ζωηρῶς ὑπὸ τῶν σπανίων πραγμάτων, διὰ τὴν τόσον ὀλίγον μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀρετὴ;

* * * Δύναται τις νὰ εἶνε ἀνυπόφορος, ἂν καὶ ἐνάρητος καὶ ἱκανὸς καὶ φρόνιμος. Ἡ συμπεριφορὰ, ἣν τινες ἀμελοῦσιν ὡς πᾶν γὰρ ἔωλον, κάμνει πολυλάκις τοὺς ἄλλους νὰ σᾶς κρίνωσι καλῶς ἢ κακῶς, καὶ μικρὰ τις προσοχὴ εἰς τὸ συμπεριφέρεσθαι εὐγενῶς καὶ προσηθῶς ἀποτρέπει κακὴν περὶ ὑμῶν κρίσιν τοῦ ἄλλου. Διὰ τὸ τίποτε σχεδὸν εἰμποροῦν νὰ σᾶς ἐκλάβουν ὑπερήφρον, ἀγροῖκον, ἀλαζόνα, δύστροπον, καὶ διὰ τὸ τίποτε πάλιν εἰμποροῦν νὰ σᾶς κρίνουν ὄλους ἀντιθέτως. Ἡ τῶν τρόπων ἀβρότης δὲν δηλοῖ πάντοτε ἀγαθότητα, εὐθύτητα, εὐαρέσκειαν, φιλοφροσύνην· ἀλλὰ τοῦλάχιστον χρησιμεύει ὡς πρόσχημα αὐτῶν, καὶ κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ φαίνεται ἐξωτερικῶς ὅπως ὄφειλε νὰ εἶνε ἐσωτερικῶς. (La Bruyère)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἦν γινώσκων ὅτι πρό τινος ἐν Παρισίοις ἐν τῷ νοσοκομείῳ Beaujon γυνὴ τις ἐκοιμήθη 74 ὁλάς ἡμέρας. Αἱ λεπτομερεῖαι τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου ληθάργου περιεγράφησαν διὰ μακρῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, αἱ δὲ κατὰ τὸ διάστημα αὐτοῦ γενόμεναι ὑπὸ τῶν ἱατρῶν παρατηρήσεις ἀνήκουσι πλέον εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῆς ἐπιστήμης. Ἐπὶ τὸ συντομώτερον αἱ περιπέττειαι τῆς γυναικὸς ταύτης ἔχουσιν οὕτως: Ἐδρέθη τὴν νύκτα τῆς 12 Μαΐου (ν.) ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν ἐπὶ ἐδωλίου τῆς λεωφόρου τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς. Ἐφαίνετο εἰκοσιεταετής, ἦτο ἐνδεδυμένη ὡς ὑπρέτρια καὶ διήνυε τὸν πέμπτον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀνευρέσει ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιθύρῃσεν ἀκαταλήπτους τινὰς λέξεις καὶ ἐπανεκοιμήθη.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἑβδομηκοντατετραήμερου ληθάργου ἐτρέφετο διὰ γάλακτος, οἴνου, σοκολάτας, καφέ καὶ ζωμοῦ εἰσαγομένων ἐντὸς τοῦ οἰσοφάγου ἄνευ δυσκολίας· αἱ λοιπαὶ ζωικαὶ λειτουργίαι ἐτελοῦντο κανονικῶς· ἡ ἀναπνοὴ ἦν τακτικὴ μὲν ἀλλ' ἠκούστο ἰσχυρὰ, τοῦναντίον αἱ σφύξεις ἀδύνατοι. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἡμίλειστοι, τὰ δὲ βλέφαρα ἐκινουῦντο ἐνίοτε σπασμωδικῶς. Ἡ σθάνετο νευρικὴν ταραχὴν ὁσάκις τῇ ἀπέτειον τὸν λόγον καὶ ἐφαίνετο ἐννοοῦσα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔπαθεν ἀποβολὴν τοῦ ἐμβρύου κοιμωμένη. Κατ' ἀρχὰς ἦν ἰσχνή, εἶτα ἐπαχύνθη ὀλίγον, τὸ δὲ ἦδη ὄχρον πρόσωπόν της ἦτο κεχρωματισμένον. Τὴν

ἑβδομηκοστὴν τετάρτην ἡμέραν ἤρξατο ἀνανήφουσα· ἐστέναζε κατὰ πᾶσιν ἐρώτησιν, ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο ἔχρυσα συναίσθησιν τῶν περὶ αὐτὴν.

Μεταξὺ τοῦ ἐπισκεφθέντος αὐτὴν πλήθους γυνῆ τις ὀνομαζομένη Ὀλυμπία Λιερὸν σύζυγος κατοικοῦ τινὸς τοῦ Aubervilliers, Βερὸν καλουμένου, ἰσχυρίσθη ὅτι ἦτο κόρη της, ὅτι ὀνομάζετο Μαρία-Βικτωρία-Φλώρα, καὶ ἦτο εἰκοσιεταετής, πρὸ ἐτῶν ἐγκαταλείψασα τὴν πατρικὴν στέγην.

Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶνε βέβαια, καθόσον τὸ κατ' ἀρχὰς ἡ γυνὴ αὕτη ἐδίστασε νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ, ἡ δὲ ἀσθενὴς ἐφαίνετο τρικονταετής. Ἐνοῦτοίς ὅτε ὁ ἱατρὸς τῇ εἶπεν, ἐν ἐργαγόρσει πλέον διατελοῦσα, νὰ τοῦ σφίγγῃ τὴν χεῖρα ἐὰν λέγεται Μαρία, τὸ πρόσωπόν της ἐχρωματίσθη καὶ ἐπειράθη νὰ ὑπακούσῃ, ἀλλ' οὐδὲν τῶν ἄλλων μελῶν αὐτῆς ἠδύνατο εἰσέτι νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐλαχίστην λειτουργίαν ἐφαίνετο ὡς ἐν παραλυσίᾳ. Τὰ ἀνοικτὰ ὄμματα της ἦσαν καθηλωμένα κατ' εὐθείαν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ προσέλθῃ δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ. Ἡ δὲ ἤρχετο νὰ τρώγῃ εὐκολώτερον, κρατεῖ διὰ τῶν χειρῶν τὸ πινάκιόν της καὶ ἡ ἐξηφανισμένη αἰσθητικότης φαίνεται ἐπανεληθούσα ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματός της. Εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῆς τὰ μάλα συνέτειναν αἱ ψυχρολουσίαι.

Καὶ ὅμως μεθ' ὅλας τὰς ἀκριβεῖς τῶν ἐξοχωτέρων ἱατρῶν παρατηρήσεις καὶ τὰς ἐρῆνας τῶν δοκιμωτέρων μαγνητιστῶν ὁ λήθαργος τῆς γυναικὸς ταύτης μὲνει πρόβλημα ἄλυτον εἰσέτι, καὶ οἱ ἀγροπνήσαντες παρὰ τὸ προσκεφάλιόν της σοφοὶ δὲν δύναται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην εἰ μὴ μόνον σημειώσεις.

Ἦν ἐν τῷ βασιλικῷ Κολλεγίῳ τοῦ Λονδίνου καθηγητῆς τῆς κινεζικῆς γλώσσης κ. Robert K. Douglas ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἀξιόλογον σύγγραμμα περὶ τοῦ Οὐρβανίου Κράτους, πολλὰ καὶ περίεργα περιέχον περὶ τῶν ἐθίμων τῶν κατοίκων αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ λαμβάνομεν τὴν ἀκόλουθον ἱστορίαν μικρᾶς Κινέζας, κόρης ἐναρέτου καὶ γενναίας, παρασχούσης σπάνιον παράδειγμα τῆς πρὸς γονεῖς φιλοστοργίας.

Ἡ δεσποινὴς Βάγκ, κόρη θαυμασιῶς φιλόστοργος, εἶχεν ἀποποιηθῆ νὰ ὑπανδρευθῆ ἵνα μείνῃ μὲ τοὺς γονεῖς της, πρὸς οὓς δὲν ἔπαυεν ἐπιδαψιλεύουσα τὰς πλέον τρυφερὰς ἐνδείξεις ἀγάπης. Ἀφῆνης τῷ 1862 ἀσθενεῖ ἡ μήτηρ αὐτῆς. Πάραυτα ἡ καλὴ κόρη κόπτει ἐν τεμαχίον ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ αὐτῆς μηροῦ καὶ τὸ παραθέτει εἰς τὴν μητέρα της ἵνα τὸ φάγῃ ὡς ἱατρικόν. Τὸ ἐπόμενον ἔτος νεὰ ἀσθένεια τῆς μητρὸς καὶ νέα θεραπεία, ἐπιτευχθεῖσα διὰ τεμαχίων ἀποκοπέντος ἐκ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ. Εἰς μικρὰς δὲ ἀδιαθεσίας ἡ ἀγαθὴ κόρη ἐκαίε θυμιάμα ἐπὶ τοῦ βραχίονός της, τὴν δὲ ἐκ τῆς καιομένης σαρκὸς τέφραν ἀνμείγνυε μὲ τὰ διοριζόμενα φάρμακα. Εὐτυχῶς ἡ κυρία Βάγκ ἀπέθνηκεν ἐπὶ τέλους, διότι ἄλλως οὐδὲν ἦθελε